

העותרים

ג'בר ואח'
על ידי בייכ עוה"ד טל שטיינר ואח'
רח' אבו עובדייה 4, ירושלים
טלפון: 02-6283555; פקס: 02-6276317

המשיבים

המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית ואח'
על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טלפון: 02-6466480; פקס: 02-6467011

תגובה מקדמית מטעם המשיבים

1. בהתאם להחלטות כבי השופטת ברק-ארז מיום 27.2.14 ומיום 12.3.14, מתכבדים המשיבים (להלן: המדינה) להגיש את תגובתם המקדמית לעתירה.
2. עניינה של העתירה בבקשת העותרת 1 (להלן: העותרת), כי יותר לה לעבור מאזור יהודה והשומרון (להלן: האזור) לרצועת עזה, כדי לסעוד את אביה החולה. במסגרת הודעה מעדכנת שהגישו העותרים ביום 26.2.14 צוין, כי העותרת מבקשת לבקר גם את אמה החולה. העותרת מבקשת להתיר גם לילדיה (העותרים 2-3) לעבור עמה לצורך הביקור, וכי תותר תזרת כולם לאזור.
3. המדינה תטען, כי דין העתירה להידחות - על הסף ולגופה.
4. נבהיר תחילה, כי לפי רישומי המערכת הממוחשבת של המינהל האזרחי, העותרת, ילידת 1980, רשומה במרשם האוכלוסין הפלסטיני כתושבת עזה, ומעולם לא הסדירה את מעמדה באזור. בניגוד לאמור בעתירה, העותרת אינה שוהה באזור באישורים של המשיבים (סעיף 22 לעתירה).
5. ראשית, המדינה תטען, כי דין העתירה להידחות על-הסף, משום שכלל לא מדובר בבקשה לביקור ברצועת עזה מטעמים רפואיים - כפי שנטען בעתירה - אלא עסקינן בבקשת תושבת רצועת עזה כי יותר לה לשוב לאזור, לאחר שתשהה בעזה.
6. נדגיש, כי העותרים עצמם מציינים בעתירה, כי מעמדה של העותרת באזור לא הוסדר מעולם, כדלקמן:

6" במרוצת השנים הגישה העותרת בקשות חוזרות ונשנות לשינוי כתובתה במרשם האוכלוסין, לנציגי הוועדה האזרחית הפלסטינית - אך כל בקשותיה נדחו, בטענה שהצד הישראלי מסרב לשנות את כתובתה. לאחרונה הגישה העותרת בקשה לשינוי מעו בשנת 2004" [ההדגשה הוספה]

נעיר, כי העותרים לא הביאו כל תימוכין לטענות בדבר פניות קודמות להסדרת מעמדה של העותרת, וממילא אף הם טוענים כי הבקשה האחרונה הוגשה לפני כעשור.

7. משאלה הם פני הדברים, המדינה תטען, כי מודם לבחינת בקשת העותרת לביקור ברצועת עזה מטעמים רפואיים, על העותרת לפעול להסדרת מעמדה באזור.

8. לעניין זה נציין, כי בפני העותרת פתוחים שני מסלולים להסדרת מעמדה באזור.

במסלול הראשון, העותרת יכולה לפנות בבקשת השתקעות, בהתאם לנוהל "טיפול בבקשות השתקעות תושבי רצועת עזה באיו"ש" (להלן: נוהל השתקעות). יודגש, כי בהתאם לנוהל, על המבקש להשתקע באזור להגיש בקשה מנומקת ומפורטת להעתקת מקום מגורים באמצעות מנכ"ל המשרד לעניינים אזרחיים ברשות הפלסטינית.

במסלול השני, העותרת יכולה לפנות בבקשה לקבלת רישיון שהייה זמני, בהתאם "לנוהל הנפקת רישיון שהייה באיו"ש לתושבי עזה" משנת 2010 (להלן: נוהל הנפקת רישיון זמני). נציין, כי המדיניות הכללית - לפיה לא יורחקו תושבי רצועת עזה שנכנסו לאזור לפני סיום הממשל הצבאי ברצועת עזה ביום 12.9.05, למעט אם קיימת הצדקה ביטחונית פרטנית להרחקתם (ראו: בג"ץ 4019/10 המוקד להגנת הפרט נ' המפקד צבאי לאזור הגדה המערבית (ניתן ביום 24.5.12, פורסם בפדאור) - חלה אף ביחס להוראות נוהל הנפקת רישיון זמני.

צילום נוהל ההשתקעות מצורף ומסומן מ/ש 1.

צילום נוהל הנפקת רישיון זמני מצורף ומסומן מ/ש 2.

9. הנה כי כן, מאחר שלמקרא העתירה עולה, כי העותרת כלל לא פנתה בבקשה להסדרת מעמדה באזור - לא לפי נוהל ההשתקעות, ולא לפי נוהל הנפקת רישיון זמני - המדינה תטען, כי יש לדחות על-הסף את בקשתה לצאת לביקור בעזה ולשוב לאזור, מאחר שהעותרת נעדרת מעמד באזור.

10. עוד נוסיף בעניין זה, כי לפי הנמסר מהמניהל האזרחי, מעברה של העותרת לרצועה ובחזרה - בחודש ינואר 2013 (נספח ע/5 לעתירה) - נעשה בשגגה, וזאת חרף העובדה שהעותרת טרם הסדירה את מעמדה באזור. לפיכך, ברי שאין בכך כדי להקנות לעותרת זכות לקבלת היתרי מעבר נוספים.

11. עוד נבהיר, כי הפניות העותרים לפסיקת בית המשפט הנכבד בעניין מדיניות אי-הרחקת תושבי רצועת עזה אינן ממין העניין, מאחר שעניינה של העתירה שלפנינו אינו בהחלטה על הרחקת העותרת מהאזור.

12. שנית, המדינה אינה מתנגדת להתיר את מעברה של העותרת לרצועת עזה, לאור כך שהעותרת רשומה כתושבת רצועת עזה.

עם זאת, ברי, כי בכדי לשוב לאזור, יהא על העותרת להסדיר תחילה את מעמדה באזור. יציין, כי העותרת תוכל לפעול להסדרת מעמדה גם אם תשהה ברצועת עזה - בהתאם לשני המסלולים שתוארו לעיל.

13. שלישית, מעבר לצורך - ולשם השלמת פני הדברים - המדינה תטען, כי ממילא נראה שבקשת העותרת אינה עומדת בקריטריונים שנקבעו להתרת יציאת תושבי האזור לרצועת עזה, לצורך ביקור מטעמים רפואיים.

14. נזכיר, כי מסמך "מדיניות תנועת אנשים בין מדינת ישראל לרצועת עזה" קובע את הקריטריונים להתרת מעבר בין ישראל לרצועת עזה - במקרים חריגים ומצומצמים ביותר - ובין היתר מתייחס להתרת מעברם של תושבי האזור לרצועת עזה, כדלקמן:

"10 א) יציאה לצורך ביקור קרוב משפחה החולה במחלה קשה - יציאת תושבי איר"ש לרצועת עזה לצורך ביקור קרוב משפחה מקרבה ראשונה החולה במחלה קשה אשר יש בה חשש לחיי החולה או כזו המצריכה אשפוז ממושך. יש לציין, כי במסגרת זו נלקח בחשבון גם גילו של החולה." [ההדגשות הוספו]

15. בהתאם לכך, המדינה תטען, כי נראה שמצבם הרפואי של הוריה של העותרת, כפי שהובא בעתירה ובהודעה המעדכנת - לפיהן, האב נתון לטיפול ומעקב רפואי בביתו, בעקבות בעיות רפואיות שונות (סעיף 2 לעתירה); ואילו האם עברה ניתוח לכריתת כיס המרה, ומצויה בטיפול ומעקב (נספח להודעה המעדכנת) - אינו עולה כדי "מחלה קשה אשר יש בה חשש לחיי החולה או כזו המצריכה אשפוז ממושך". זאת אמרנו מבלי להקל ראש במצבם של ההורים, ותוך איחולי החלמה מהירה.

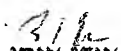
כאמור, האמור לעיל הינו מעבר לצורך, מאחר שבמקרה דנן אין מדובר ביציאת תושבי האזור לרצועת עזה, לצורך ביקור מטעמים רפואיים.

16. לאור כל האמור לעיל, המדינה תטען כי דין העתירה להידחות, על-הסף ולגופה.

17. העובדות המובאות בסעיפים 13-15 לתגובה נתמכות בתצהירו של מאיר הולץ, המשמש כעוזר מתאמת הבריאות במינהל האזרחי.

היום, י"א באדר ב, תשע"ד

13 במרץ, 2014

אודי איתן, עו"ד

עוזר לפרקליט המדינה